

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Femte Afdeling)

13. juni 2019*

»Præjudiciel forelæggelse – statsstøtte – beslutning 2009/402/EF – salgsfremmeplaner for frugt og grøntsager indført af Den Franske Republik – konstatering af, at støtten er uforenelig – påbud om tilbagesøgning – afgørelsens anvendelsesområde – økonomiske landbrugsudvalg«

I sag C-505/18,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Conseil d'État (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Frankrig) ved afgørelse af 26. juli 2018, indgået til Domstolen den 30. juli 2018, i sagen

Copebi SCA

mod

Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer),

procesdeltager:

Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation,

har

DOMSTOLEN (Femte Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, E. Regan (refererende dommer), og dommerne C. Lycourgos, E. Juhász, M. Ilešič og I. Jarukaitis,

generaladvokat: E. Sharpston,

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

- Copebi SCA ved avocate N. Coutrelis,
- den franske regering ved D. Colas, C. Mosser og A.-L. Desjonquères, som befuldmægtigede,
- Europa-Kommissionen ved B. Stromsky, X. Lewis og W. Farrell, som befuldmægtigede,

* Processprog: fransk.

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

- 1 Den præjudicielle anmodning vedrører fortolkningen af Kommissionens beslutning 2009/402/EF af 28. januar 2009 om »salgsfremmeplanerne« for frugt og grøntsager indført i Frankrig (EUT 2009, L 127, s. 11).
- 2 Denne anmodning er indgivet i forbindelse med en tvist mellem Copebi SCA og Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (nationalt organ for landbrugs- og fiskeriprodukter, FranceAgriMer) vedrørende annullation af en betalingsopkrævning udstedt i forhold til selskabet af FranceAgriMer med henblik på opkrævning af et beløb svarende til tilbagebetaling af den offentlige støtte, som selskabet havde fået udbetalt fra 1998-2002, samt renter heraf.

Retsforskrifter

EU-retten

Forordning (EF) nr. 659/1999

- 3 Følgende fremgik af artikel 1, litra h), i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af [artikel 108 TEUF] (EFT 1999, L 83, s. 1) med overskriften »Definitioner«:

»I denne forordning forstås ved nedenstående udtryk følgende:

[...]

- h) »interesserede parter« alle medlemsstater og personer, virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder, hvis interesser måtte være berørt af den tildelte støtte, herunder navnlig støttemodtageren, konkurrerende virksomheder og erhvervsorganisationer.«
- 4 Forordningens artikel 6, stk. 1, med overskriften »Formel undersøgelsesprocedure« var affattet således:
»Beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure skal sammenfatte de relevante faktiske og retlige spørgsmål, indeholde en foreløbig vurdering fra Kommissionens side med hensyn til støttekarakteren af den påtænkte foranstaltning og anføre, om der er tvivl om, hvorvidt den er forenelig med fællesmarkedet. I beslutningen skal den pågældende medlemsstat og andre interesserede parter opfordres til at fremsætte bemærkninger inden for en nærmere fastsat frist, der normalt ikke må overstige en måned. I behørigt begrundede tilfælde kan Kommissionen forlænge denne frist.«

Beslutning 2009/402

5 15., 17., 24.-27., 29. og 71. betragtning til beslutning 2009/402 har følgende ordlyd:

»(15) Otte økonomiske [landbrugsudvalg] (Rhône-Méditerranée, Grand Sud-Ouest, Corse, Val de Loire, Nord, Nord-Est, Bretagne og Normandie) har i mange år, bl.a. gennem [Office national interprofessionnel des fruits, des légumes et de l'horticulture, det nationale, tværfaglige kontor for frugter, grøntsager og havebrug (Oniflor)], fået offentlige midler, der er blevet brugt til finansiering af støtteforanstaltninger, de såkaldte »salgsfremmeplaner«, som har omfattet aktioner i og uden for EU med det formål at fremme markedsføring af landbrugsprodukter høstet i Frankrig, især i kriseperioder.

[...]

(17) For så vidt angår aktionernes nøjagtige art har de franske myndigheder i deres brev af 26. december 2002 forklaret, at de sigtede mod at forhindre eller, i tilfælde af kriser, at begrænse virkningerne af midlertidige udbudsoverskud i forhold til efterspørgslen ved at påvirke tre niveauer: udenlandske markeder, det indre marked og forarbejdning.

[...]

(24) I brev af 26. december 2002 forklarede Frankrig, at foranstaltningerne blev finansieret af de berørte sektorer med 30% eller 50%, og det offentlige sørgede for resten.

(25) [Fédération des comités économiques agricoles rattachés à la filière de production des fruits et légumes (sammenslutningen af økonomiske landbrugsudvalg, der er tilknyttet produktionen af frugter og grøntsager, herefter »Fedecom«)] forklarede detaljeret finansieringsordningen »salgsfremme« samt udvalgenes rolle. Disse forklaringer blev ikke anfægtet af Frankrig.

(26) Ifølge [Fedecom] var det udelukkende [Oniflor], som fastlagde, hvilke foranstaltninger der skulle anvendes, mens de økonomiske [landbrugsudvalg] var forpligtede til at anvende dem. [Oniflor] traf for hver salgsfremmende kampagne og for hver planteart en beslutning om, hvilke foranstaltninger der skulle gennemføres, og pålagde den berørte nationale afdeling at iværksætte dem. [Oniflor] besluttede også, hvilket beløb der skulle afsættes til den pågældende plan, samt hvilket bidragsbeløb de pågældende økonomiske [landbrugsudvalg] skulle betale.

(27) Foranstaltningerne blev finansieret af en driftsfond forvaltet af de økonomiske [landbrugsudvalg]. Denne fond fungerede efter de samme principper som dem, der gælder for fællesskabsstøtten, jf. artikel 15 i Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager [(EFT 1996, L 297, s. 1)], idet den finansieres dels af offentlig støtte dels af finansielle bidrag fra de producenter, der er medlemmer (de såkaldte erhvervsandele), og beregnes på grundlag af mængderne eller værdien af de markedsførte frugter og grøntsager. Bidrag for udvidelse af reglerne indgik ikke i erhvervsandelene. De var dermed ikke obligatoriske i medfør af et ministerielt dekret.

[...]

(29) [Tabellen i denne 29. betragtning] giver en oversigt over de beløb, [Oniflor] har udbetalt i euro til »salgsfremme« fra 1992 til 2002 [...]. Beløbene er fordelt på år og foranstaltning. For årene 1992 og 1993 er dog kun anført det samlede støttebeløb. Frankrig har forklaret, at [Oniflors] arkiver ikke længere gør det muligt at foretage en detaljeret opdeling for disse to år.

[...]

(71) Ifølge Kommissionens oplysninger indeholdt »salgsfremmeplanerne« foranstaltninger, der havde til formål at imødegå kriser som følge af overforsyning med franske produkter på det fælles marked, navnlig gennem subsidiering af salgspriserne, støtte til oplagring eller destruktion af en del af høsten samt økonomiske incitamenter til forarbejdning af friske produkter. På markederne uden for EU skal eksportsubsidier ligeledes have bidraget til afsætningen af franske overskudsvarer og kunne styrke operatørernes konkurrenceposition. Denne støtte ser ud til at være blevet tildelt på grundlag af pris og produceret mængde.«

6 Beslutningens artikel 1 bestemmer:

»Den statsstøtte, der er tildelt frugt- og grøntsagsproducenter inden for rammerne af »salgsfremmeplanerne«, som Frankrig ulovligt har gennemført under overtrædelse af [artikel 108, stk. 3, TEUF] i årene mellem 1992 og 2002, er uforenelig med det fælles marked.«

7 Beslutningens artikel 2 har følgende ordlyd:

»1. Frankrig træffer de nødvendige foranstaltninger for at tilbagesøge den i artikel 1 omhandlede ulovlige støtte.

2. Den støtte, der skal tilbagebetales, pålægges renter fra det tidspunkt, den blev udbetalt til støttemodtagerne, indtil den er blevet tilbagebetalt.

[...]«

8 Beslutningens artikel 5 er affattet således:

»Denne beslutning er rettet til Den Franske Republik.«

Twisten i hovedsagen og det præjudicielle spørgsmål

9 Oniflhor, i hvis rettigheder FranceAgriMer er indtrådt, er en offentlig institution af industriel og handelsmæssig karakter underlagt den franske stats tilsyn, og den har navnlig til formål at styrke den økonomiske effektivitet i frugt- og grøntsagssektoren.

10 Oniflhor iværksatte mellem 1998 og 2002 et konjunkturrelateret incitament til kontraktsalg af leverancer til forarbejdningsindustrien af såkaldte »hjertekirsebær« til industriel brug i form af økonomisk støtte til hver enkelt af de relevante kampagner.

11 Støtten var målrettet producentsammenslutninger, der i det pågældende høstår havde leveret hjertekirsebær til forarbejdningsindustrien inden for ramme af flerårige kontrakter, som var indgået ved en brancheaftale.

12 Støtten udbetalt af Oniflhor gik igennem comité économique bigarreau industrie (det økonomiske landbrugsudvalg for hjertekirsebærindustrien, »CEBI«), som overførte midlerne til sine medlemmer, heriblandt Copebi, der modtog i alt 2 823 708,83 EUR.

13 Foranlediget af en klage fastslog Kommissionen, ved beslutning 2009/402 om den støtte, som bl.a. Oniflhor havde tildelt som led i de »salgsfremmeplanerne«, som Den Franske Republik havde gennemført i frugt- og grøntsagssektoren, at den støtte, der var udbetalt til den franske frugt- og grøntsagssektor, havde til formål at fremme afsætningen af franske varer ved at manipulere salgsprisen eller udbuddet på markederne. Den konkluderede, at sådanne interventioner udgjorde statsstøtte under tilsidesættelse af EU-retten, og bestemte, og at midlerne skulle tilbagesøges.

- 14 Denne beslutning blev stadfæstet ved to domme afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 27. september 2012, Frankrig mod Kommissionen, (T-139/09, EU:T:2012:496), og Fedecom mod Kommissionen, (T-243/09, ikke trykt i Sml., EU:T:2012:497).
- 15 Som følge af disse domme indledte Den Franske Republik tilbagesøgningen af den ulovlige støtte, der var udbetalt til producenterne af hjertekirsebær til industriel brug, heriblandt Copebi, og FranceAgriMer udstedte den 29. marts 2013 en betalingsopkrævning på 5 042 768,78 EUR i tilbagebetaling af den offentlige støtte, der var udbetalt i tidsrummet fra 1998-2002, med påløbne renter.
- 16 Ved dom af 20. januar 2015 gav tribunal administratif de Nîmes (forvaltningsdomstolen i Nîmes, Frankrig) ikke selskabet medhold i dets påstand om annullation af denne betalingsopkrævning.
- 17 Ved dom af 18. april 2016 forkastede cour administrative d'appel de Marseille (appeldomstolen i forvaltningsretlige sager i Marseille, Frankrig) appellen af denne dom iværksat af Copebi.
- 18 Copebi iværksatte herefter appel til prøvelse af denne dom ved Conseil d'État (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Frankrig).
- 19 Denne domstol har fastslået, at selv om beslutning 2009/402 generelt vedrører markedet for frugt og grøntsager, som henhører under den fælles markedsordning for frugt og grøntsager, der på daværende tidspunkt var reguleret ved Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72 af 18. maj 1972 (EFT 1972 II, s. 423) og derefter ved Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 af 28. oktober 1996 (EFT 1996, L 297, s. 1), som begge vedrørte den fælles markedsordning for frugt og grøntsager, hvorunder produktionen hjertekirsebær til industriel brug hører, og selv om det fremgår af dom af 12. februar 2015, Kommissionen mod Frankrig (C-37/14, ikke trykt i Sml., EU:C:2015:90), at CEBI havde modtaget den i tvisten i hovedsagen omhandlede støtte med henblik på at fremme afsætningen af franske varer ved at manipulere salgsprisen eller udbuddet på markedet, fremgår CEBI imidlertid ikke blandt de otte økonomiske landbrugsudvalg, der er nævnt i 15. betragtning til beslutning 2009/402.
- 20 Ifølge den forelæggende ret fremgår det ligeledes af denne beslutning, at den støtte, som er omhandlet i hovedsagen, i modsætning til den finansieringsordning, der er beskrevet i 24.-28. betragtning til denne beslutning, ikke finansieres ved frivillige bidrag fra producenterne, de såkaldte »erhvervsandele«, men udelukkende af tilskud betalt af Oniflhor.
- 21 Den forelæggende ret har i denne forbindelse anført, at selv om de årlige støttebeløb, der via CEBI er blevet udbetalt af Oniflhor til producenterne af hjertekirsebær til industriel brug, indgår i de beløb, der er opført i tabellen i 29. betragtning til beslutning 2009/402, er disse meddelt af de franske myndigheder, og der er intet i beslutningen, der giver anledning til at formode, at de formelt er overtaget af Kommissionen, som i 15. betragtning til denne beslutning alene nævner otte økonomiske landbrugsudvalg og ikke CEBI. Denne tabel fremgår alene af den del, som beskriver den pågældende støtte, og ikke i den del, der vedrører tilbagesøgningsproceduren.
- 22 Den forelæggende ret har således rejst et spørgsmål om lovligheden af den tilbagebetalingsopkrævning, som FranceAgriMer udstedte i forhold til Copebi, og som var støttet på tilbagesøgningen af den støtte, der var omfattet af beslutning 2009/402. Lovligheden af denne betalingsopkrævning afhænger bl.a. af spørgsmålet om, hvorvidt denne beslutning skal fortolkes således, at den omfatter den støtte, som Oniflhor udbetalte til CEBI, og som blev tildelt producenterne af hjertekirsebær til industriel brug af de producentsammenslutninger, der er medlemmer af dette udvalg, selv om CEBI ikke er blandt de otte økonomiske landbrugsudvalg, der er omtalt i 15. betragtning til den nævnte beslutning, og finansieringsordningen for denne støtte synes anderledes.

- 23 På denne baggrund har Conseil d'État (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Frankrig) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Skal [beslutning 2009/402] fortolkes således, at den omfatter den støtte, som [Oniflhor] har udbetalt til [CEBI], og som blev tildelt producenterne af hjertekirsebær til industriel brug af de producentsammenslutninger, der er medlemmer af dette udvalg, [selv om] CEBI ikke er blandt de otte økonomiske udvalg, der er omtalt i [15. betragtning til beslutningen], og den pågældende støtte i modsætning til den finansieringsordning, der er beskrevet i [24.-28. betragtning til denne beslutning], udelukkende blev finansieret af [Oniflhors] støtte og ikke også af frivillige bidrag fra producenterne, de såkaldte »erhvervsandele«?

Det præjudicielle spørgsmål

- 24 Med spørgsmålet ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om beslutning 2009/402 skal fortolkes således, at den omfatter den støtte, som Oniflhor udbetalte til CEBI, og som blev tildelt producenterne af hjertekirsebær til industriel brug af de producentsammenslutninger, der er medlemmer af dette udvalg, selv om dette udvalg for det første ikke er blandt de otte økonomiske landbrugsudvalg, der er omtalt i beslutningen, og selv om den pågældende støtte for det andet, i modsætning til den finansieringsordning, der er beskrevet i denne beslutning, udelukkende blev finansieret af støtte fra Oniflhor og ikke også af frivillige bidrag fra producenterne.
- 25 Hvad for det første angår den omstændighed, at CEBI ikke er nævnt i beslutning 2009/402, skal det bemærkes, at det er ubestridt, at sagsøgeren i hovedsagen modtog støtte fra 1998-2002, som blev udbetalt af Oniflhor via CEBI.
- 26 Det er ligeledes ubestridt, at CEBI har samme retlige karakter som de otte andre økonomiske landbrugsudvalg, der er nævnt i 15. betragtning til beslutning 2009/402, er underlagt de samme nationale bestemmelser, og dette udvalg har, som den forelæggende ret har anført, rent faktisk modtaget støtte udbetalt af det samme offentlige organ, nemlig Oniflhor, med det formål at fremme afsætningen af franske varer ved at manipulere salgsprisen eller udbuddet på markederne.
- 27 Det skal endvidere bemærkes, at det følger af artikel 1 i beslutning 2009/402, at »[d]en statsstøtte, der er tildelt frugt- og grøntsagsproducenter inden for rammerne af »salgsfremmepleanerne«, som Frankrig ulovligt har gennemført under overtrædelse af [artikel 108, stk. 3, TEUF] i årene mellem 1992 og 2002, er uforenelig med det fælles marked«. Det skal følgelig fastslås, at den konklusionen i beslutning 2009/402, som Kommissionen har anført i sine skriftlige bemærkninger, ikke er begrænset til alene at omfatte de otte økonomiske landbrugsudvalg, der er nævnt i 15. betragtning til denne beslutning.
- 28 Det skal i denne henseende bemærkes, at det fremgår af Domstolens faste praksis, at afgørelser om tilbagesøgning af statsstøtte rettes til den ansvarlige medlemsstat og ikke til støttemodtagerne, og at ingen bestemmelser i proceduren for kontrol med statsstøtte giver støttemodtageren en særlig stilling blandt de berørte (jf. bl.a. dom af 24.9.2002, Falck og Acciaierie di Bolzano mod Kommissionen, C-74/00 P og C-75/00 P, EU:C:2002:524, præmis 81 og 83).
- 29 Beslutning 2009/402 er i henhold til dens artikel 5 således specifikt rettet til Den Franske Republik og ikke til et særligt økonomisk udvalg. Det påhvilede således denne medlemsstat i henhold til beslutningens artikel 2 at træffe de nødvendige foranstaltninger til at tilbagesøge den støtte, der blevet erklæret uforenelig, fra modtagerne heraf og dermed at fastlægge de organer, der havde været begunstiget af denne støtte.
- 30 Domstolen har ligeledes præciseret, at Kommissionen ved støtteprogrammer kan begrænse sig til at undersøge det pågældende programs kendetegn for i begrundelsen til sin afgørelse at bedømme, om programmet på grund af dets betingelser sikrer støttemodtagerne en mærkbar fordel i forhold til

deres konkurrenter og er egnet til i det væsentlige at støtte de virksomheder, der deltager i samhandelen mellem medlemsstaterne (dom af 7.3.2002, Italien mod Kommissionen, C-310/99, EU:C:2002:143, præmis 89).

- 31 En kommissionsafgørelse, hvorved det fastslås, at en støtte er uforenelig med det indre marked, skal således ikke indeholde en analyse af støtte, der er tildelt i individuelle tilfælde i henhold til denne ordning. Det er alene ved en eventuel tilbagesøgning af støtte, at det er nødvendigt at efterprøve hver berørt virksomheds individuelle situation (jf. i denne retning dom af 7.3.2002, Italien mod Kommissionen, C-310/99, EU:C:2002:143, præmis 91).
- 32 Dette gælder, som Kommissionen har anført, så meget desto mere, når den ikke fra den pågældende medlemsstat kan få tilfredsstillende oplysninger om den præcise måde, hvorpå disse foranstaltninger anvendes.
- 33 Den omstændighed, at CEBI ikke fremgår af de otte økonomiske landbrugsudvalg, der er nævnt i beslutning 2009/402, kan således ikke føre til den konklusion, at denne beslutning ikke omfatter støtte, som er udbetalt af ONIFLHOR via dette økonomiske landbrugsudvalg og tildelt Copebi.
- 34 Det kan således ikke gøres gældende, at beslutning 2009/402 blev truffet under tilsidesættelse af retten til at blive hørt for sagsøgeren i hovedsagen. Det skal nemlig bemærkes, at Domstolen ligeledes har fastslået, at begrebet »interesseret part« som omhandlet i artikel 1, litra h), i forordning nr. 659/1999 henviser til en ubestemt helhed af adressater (jf. i denne retning dom af 27.10.2011, Østrig mod Scheucher-Fleisch m.fl., C-47/10 P, EU:C:2011:698, præmis 132), og at denne bestemmelse følgelig ikke stiller et krav om, at private modtager en individuel opfordring til at fremsætte bemærkninger (jf. i denne retning dom af 14.11.1984, Intermills mod Kommissionen, 323/82, EU:C:1984:345, præmis 17).
- 35 Bestemmelsens ene formål er at forpligte Kommissionen til at handle således, at alle eventuelt interesserede personer bliver informeret og gives mulighed for at fremføre deres argumenter. På denne baggrund er offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* et egnet middel inden for kontrol med statsstøtte til at gøre alle interesserede parter bekendt med, at der er indledt en procedure (jf. i denne retning dom af 14.11.1984, Intermills mod Kommissionen, 323/82, EU:C:1984:345, præmis 17, og af 24.9.2002, Falck og Acciaierie di Bolzano mod Kommissionen, C-74/00 P og C-75/00 P, EU:C:2002:524, præmis 80).
- 36 Hvad for det andet angår den omstændighed, at den støtte, som Copebi modtog, i modsætning til den finansieringsordning, som Kommissionen beskrev i beslutning 2009/402, alene blev finansieret af tilskud fra Oniflhor og ikke ligeledes ved frivillige bidrag fra producenterne, fremgår det af denne beslutning, at finansieringen af »salgsfremmeplanerne« var sikret for de berørte sektorer med 30% til 50%. Denne erhvervsandel blev suppleret med finansiering fra de offentlige myndigheder via Oniflhor. Erhvervsandelene blev indkaldt af de økonomiske landbrugsudvalg, og den manglende betaling af denne andel førte principielt til et afslag på støtte fra Oniflhor.
- 37 Det skal fastslås, at selv om den støtte, som Copebi modtog, udelukkende blev finansieret med tilskud fra Oniflhor uden bidrag fra den pågældende sektor, står det fast, at denne støtte blev ydet ved hjælp af statsmidler.
- 38 En sådan omstændighed kan følgelig hverken føre til, at den støtte, som Copebi modtog, ikke kvalificeres som »statsstøtte« som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF, eller at den ikke er omfattet af anvendelsesområdet for beslutning 2009/402.
- 39 For så vidt som den manglende betaling af erhvervsandelene begrundede en udelukkelse af alle støtteudbetalinger fra Oniflhor, skal det bemærkes, at Domstolen allerede har fastslået, at spørgsmålet, om den fordel, som blev tildelt de pågældende virksomheder, var i overensstemmelse med den

nationale lovgivning eller, tværtimod, snarere udgjorde en skatteunddragelse eller skattesvig, er uden indflydelse på den pågældende medlemsstats forpligtelse til at tilbagesøge støtten inden for de fastsatte frister (dom af 5.5.2011, Kommissionen mod Italien, C-305/09, EU:C:2011:274, præmis 42).

- 40 Den omstændighed, at Copebi opnåede en fordel som følge af salgsfremmeplanerne uden at have bidraget hertil og således opnåede en mere fordelagtig ordning end andre modtagere, er følgelig ikke en omstændighed, der kan medføre, at det ikke er omfattet af anvendelsesområdet for beslutning 2009/402.
- 41 For det tredje har COPEBI endelig gjort gældende, at den tværfaglige støtteordning for sektoren for hjertekirsebær til industriel brug i modsætning til de salgsfremmeplaner, der var omfattet af beslutning 2009/402, var knyttet til en strukturplan i form af konjunkturrelateret og punktuelt støtte, som ikke tilsigtede at begrænse midlertidigt udbudsoverskud.
- 42 Det skal imidlertid fastslås, at det fremgår af anmodningen om præjudiciel afgørelse, at den støtte, som Oniflhor udbetalte til CEBI, var en økonomisk støtte, som blev videreført for hvert høstår med henblik på at afhjælpe de vanskeligheder, som denne sektor befandt sig i som følge af et stort konkurrencepres, der blev udøvet af den italienske og spanske forarbejdningsindustri samt af råvarer importeret fra centraleuropæiske lande. Det fremgår ligeledes af de for Domstolen fremlagte sagsakter, at denne støtte blev beregnet årligt på grundlag af den anvendte høstmetode og produktets anvendelse inden for grænserne for en bestemt mængde frugt.
- 43 Henset til de ovenstående betragtninger skal det forelagte spørgsmål besvares med, at beslutning 2009/402 skal fortolkes således, at den omfatter den støtte, som Oniflhor udbetalte til CEBI, og som blev tildelt producenterne af hjertekirsebær til industriel brug af de producentsammenslutninger, der er medlemmer af dette udvalg, selv om dette udvalg for det første ikke er blandt de otte økonomiske landbrugsudvalg, der er omtalt i beslutningen, og den pågældende støtte for det andet i modsætning til den finansieringsordning, der er beskrevet i denne beslutning, udelukkende blev finansieret af støtte fra Oniflhor og ikke også af frivillige bidrag fra producenterne.

Sagsomkostninger

- 44 Da sagen i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra de nævnte parter udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Femte Afdeling) for ret:

Kommissionens beslutning 2009/402/EF af 28. januar 2009 om »salgsfremmeplanerne« for frugt og grøntsager indført i Frankrig skal fortolkes således, at den omfatter den støtte, som Office national interprofessionnel des fruits, des légumes et de l'horticulture (Oniflhor) har udbetalt til comité économique agricole du bigarreau industrie (CEBI), og som blev tildelt producenterne af hjertekirsebær til industriel brug af de producentsammenslutninger, der er medlemmer af dette udvalg, selv om dette udvalg for det første ikke er blandt de otte økonomiske landbrugsudvalg, der er omtalt i beslutningen, og denne støtte for det andet i modsætning til den finansieringsordning, der er beskrevet i beslutningen, udelukkende blev finansieret af støtte fra Oniflhor og ikke også af frivillige bidrag fra producenterne.

Underskrifter